ka k všeobecné dani výdělkové o třetinu vyšší než přirážky k ostatním daním. Proti tomuto rozhodnutí směřující stížnost majitelů domů, přejících si, aby nižší přirážka k dani činžovní byla ponechána, správní soud. dvůr rozhodnutím ddto. 18. dubna 1910 č. 9350 ex 1909 zamítl z toho důvodu, že k podání stížnosti nebyli v tomto případě domácí páni (jako poplatníci) legitimováni, nýbrž jedině obec, které přísluší právo, určiti úhradu schodku rozpočtového a tudíž rozvrh obecních přirážek v mezích zákona (autonomie obce — Selbstbestimmungsrecht); stěžovatelé také ani nebyli rozhodnutím zemského výboru ve svých právech zkráceni, poněvadž usnesení obecního výboru o přirážkách bylo vůbec zrušeno, a musila se obec usnésti na jiných přirážkách, tak že nezbylo něco, co by je jako poplatníky tížilo. Ostatně pouhé usnesení obecního výboru o přirážkách neváže vždy poplatníky ještě k placení; tento závazek nastane teprve po právoplatnosti dotčeného usnesení výborového, k čemuž je zapotřebí při jisté výši přirážky schválení vyšších úřadů.

Poplatník je tedy legitimován k stížnosti proti jednotlivým položkám rozpočtu, proti nesprávně rozpočtené výši obecní přirážky, proti přirážkám resp. dávkám zákonem neodůvodněným a jiným nezákonnostem; pokud však obec použije svého práva zavésti na úhradu schodku rozpočtu řádně projednaného přirážky k různým druhům daní, je pouze ona legitimována k stížnostem v té příčině. Frant. Janík, zem. místosekr.

---

§ 183. tr. z.; § 415. obč. zák. *Použití § 183. tr. z. není vyloučeno tím, že kommissionář zboží mu do kommisse odevzdané spracoval.*

(Rozh. c. k. nejvyš. zruš. soudu z 7. led. 1910, Kr III. 162/9.)

Obžalovaný byl odsouzen pro zločin zpronevěry dle § 183. tr. z. Jeho zmateční stížnost byla zamítnuta.

Důvody:

Opírajíc se o § 281. č. 9. a) tr. ř. chce zmateční stížnost, aby se vyloučila v tomto případě skutková povaha § 183. tr. z. proto, že prý nelze smluvní poměr, který byl mezi obžalovaným a M. R-em, pokládati za pravý obchod kommissionářský ve sm. obch. zák.

Pokud se to snaží stížnost doličovati v ten rozum, že obžalovaný zboží mu M-em odevzdané zpracoval, a že tím k němu nabyl podle § 415. obč. zák. práva vlastnického . . . neprovádí zmatku dovolávaného tak, jak toho zákon vyžaduje. Nezjišťuje rozsudek v odpor vzatý skutkových okolností, jež slouží vývodům těmto za podklad; ba okolností těch nelze postřehnouti ani ve spisech a nelze proto také k nim v řízení o zma-

tečnostech přihlížeti. Nehledě však k tomu, byl by obžalovaný musil i tehdy, kdyby byl zboží odevzdané mu do kommisse převzal cestou koupě a zpracoval, odvésti zavčas cenu, jež mu byla za ně zaplacena, . . . což se však nestalo. Skřipský.

Přehled rozhodnutí c. k. nejvyš. soudu v jiných časopisech uveřejněných:

Právník = P. — Právnické Rozhledy = P. R. — Allg. österr. Gerichtszeitung = G. Z. — Juristiche Blätter = J. B. — Gerichtshalle = G. H. — Notariatszeitung = N. Z. — Příloha k min. věstníku = off. — Österreichisches Zentralblatt für die juristische Praxis = Z. Bl — Österreichische Zeitschrift für Strafrecht = Z. Str. — Evidenzblatt für österreichische Gesetzgebung und Rechtsprechung = E. Bl. — Připojená čísla znamenají ročník a stránku přísl. časop., u min. věstn. běžná čísla rozhodnutí a u E. Bl. ročník a číslo listu. — m. n. = minist. nařízení; ř. = říšský zákonník číslo; z. = zemský zákonník číslo; v. = věstník min. spravedlnosti číslo; letopočty z tohoto a minulého století uvedeny jsou dvěma posledními ciframi arab., měsíce pak ciframi římskými.

I. Ve věcech civilních.

A. Z práva občanského.

213. **§§ 4., 49. a 64. ob. zák. obč.** Manželství uzavřené mezi nezl. tuzemcem (katolíkem) trvale v cizině bydlícím a cizozemkou (israelitkou) jest platné, neboť nezletilost není překážkou vylučující (§ 48. ob. zák. obč. a contr.) a druhá překážka jest nerozhodnou následkem toho, že objektivně (tvrzená opačná vůle nerozhoduje) bylo manželství uzavřeno pro cizinu. 16 VI 09, Rv I 499/9; J. Bl. 10: 441.

214. **§ 110.** Soudu neoznámená obnova spolužití soudně rozvedených manželů nemá vlivu na opatření a úmluvy při rozvodu ujednané, a nemůže tudíž býti při novém rozvodu znovu rozhodováno o odděleném bydlišti a alimentech. 3 V 10, R VI 153/10; Z. Bl. 10: 590.

215. **§ 115.** Při dobrovolném rozloučení manželů katolíků pro nepřemožitelný odpor nemá odvolání návrhu na rozluku, učiněné jedním manželem, účinku. 22 II 10, R I 112/10; Z. Bl. 10: 497.

216. **§§ 269., 273.** Jest přípustno alkoholika, který zhusta upadá v opileckou zuřivost, zbaviti svéprávnosti. 15 II 10, R VII 14/10; Z. Bl. 10: 501.

217. **§ 283.** min. n. 9. XII. 97, č. 283. Zpětvzetí žaloby o rozvod osobou stojící pro blbost pod. kuratelou jest bezúčinné. 1 III 10, R VI 83/10; Z. Bl. 10: 502.

218. **§§ 338., 1333., 1334.** Žalobci přísluší z přisouzeného bolestného 5% úroky ode dne podané žaloby a sice nikoliv jako úroky z prodlení, nýbrž jako úroky procesní. 24 II 09, Rv III 37/9; Z. Bl. 10: 578; off. 1242.

219. **§§ 473., 484.** Právo na koupelnu a loděnici na jezeře zřízené vlastníkem vodní parcely pro vlastníka určitého domu, jeho právní